

Bönderna Jan Ersa och Per Persa från Östergötland

Inspirerad av Gustaf Frödings dikt om de båda grannarna Jan Ersa och Per Persa.

Per Persa: Jasså du Jan, du har börjat snickra igen? Blir frun din aldrig nöjd?

Jan Ersa: Du måste visst alltid gnälla. Är det så att du är avundsjuk på vårt nya uterum?

Per Persa: Uterum, nää vet du vad, varför skulle jag vara avundsjuk när man kan vara ute i naturen helt gratis. Ditt uterum är bara en förbaskad skrytsak så att folk ska se upp till dej.

Jan Ersa: Skrytsak och vad kallar du trädäcket du slog upp förra året som räcker runt hela kåken din? Du ska nog inte snacka så mycket.

Per Persa: Den fyller i alla fall en funktion, där kan vi sitta och se ner på familjen er när ni sliter på tomten, det är värt vartenda korvöre det.

Jan Ersa: Det är ju märkligt att det blir något byggt överhuvudtaget hos dej, så snål som du är. Det viner väl genom sprickorna på huset ert eller kanske har ni hinkar på golvet erat så att ni inte blir blöta när det regnar in.

Per Persa: Du ska nog inte snacka om att vara snål, dottern din går ju fortfarande omkring i klänningen som hon hade på logdansen för flera år sedan, får hon aldrig något nytt?

Jan Ersa: (Höjer rösten) Jag visste det, en riktig bock är vad du är, har du spanat in dottern min? Vet hut Per Persa!

Per Persa: Dottern dit såg anskrämlig ut redan på den tiden och inte har det blivit bättre, hennes nuna kan man inte missa även om man försöker.

Jan Ersa: (Himlar med ögonen) Nä nu...

Per Persa: Tappar du helt målföret Jan Ersa? Inte visste jag att du gav upp så snabbt.

Jan Ersa: (Hytter med näven) Du är ta mej f...

Per Persa: Jag är ta mej faan en redig karl, till skillnad mot dig. Det är vad du försöker säga eller hur?

Jan Ersa: Du är inte mer karl än kvigorna på ängen hos bonden Bengt.

Per Persa: Kvigorna på ängen hos bonden, är det allt du har att komma med?

Jan Ersa: Du snackar om min fru och min dotter men själv har du bara lyckats avla fram en liten grabb, ynkelig och klen till förståndet, duger inte till nå't.

Per Persa: Du ska inte hacka på Karl Otto, han kan inte rå över att han är som han är.

Jan Ersa: (Skrattar hånfullt) Nää, det är sant, han kan verkligen inte rå över att hanses farsa inte har nå't vett i skallen och att han dessutom överfört det till resten av familjen.

Per Persa: Din farsa var minsann inte bättre, född ute på landet i en spilta precis som Jesusbarnet, Gud bevara mig väl! Jesus i Jerusalem och farsan din i Gnosjö!

Jan Ersa: I Gnosjö, har du gott och blivit totalt tokig. (Mumlande) I Gnosjö. (Högre röst) Han är född i ett ärorikt hem mitt ute på slätten vid Vadstena. En hädare är vad du är och alltid kommer att förbli!

Per Persa: (Argsint) Det var då märkligt, står du och ljuger för mig Jan Ersa? Det är min far som är född i Vadstena omnejd.

Jan Ersa: Mycket kan du säga och skrika till mig Per Persa men ljuger det gör jag aldrig! Far min är född i Vadstena och det med basta. Gift och stad med heliga Birgitta själv.

Per Persa: (Formar händerna till en snara) Heliga Birgitta! Du din lögnhals! Du gör narr inte bara av far din utan hela riket.

Jan Ersa: Ta och lugna ner sej lite va. Min mor hette faktiskt Birgitta och vad mej anbelangar, så är hon och har alltid varit helig för mej.

Per Persa: (Hetsigt) Ta mig faan om du inte är världens största lögnare som någonsin gått på Svea rikes jord, i stövlar dessutom. Bondtölp! Det är min mor som heter Birgitta och inte din. Tänka sej att du inte ens kan låta bli att sno far och mor min. Jävla skitstövel!

Jan Ersa: (Skriker) Bondtölp! Snorvalp! Rövslickare! Urinskvättare! Kom inte å påstå att jag ljuger. Far min fick fem barn med mor min. Jag växte upp med tre av dom då den femte, lille Per-Olof adopterades bort. Så kom inte och sej att jag inte kan min släktsaga på alla handens fem fingrar.

Per Persa: (Högt med tyngd) Jan Ersa! Du är dömd till att arbeta som dräng i helveteselden! Du inte bara hädar och far med osanning och lögn, du är en satans tjuv också! Bevara oss alla från den dagen då du såg livets ljus. Änglarna måtte ha gråtit liksom Gud själv över det misstag som då skedde. Alla i byn vet att det var jag och ingen annan som varit med om det du förtäljer.

Jan Ersa: Så du menar att mor min ljugit?

Per Persa: (Hånskrattar) Se på dej själv, lögnare och kanalj. Att du inte skäms att överhuvudtaget visa dej på bygden.

Jan Ersa: (Viskar spydigt) Tänk om det är du som blivit förd bakom ljustet Per Persa.

Per Persa: Vad menar du?

Jan Ersa: Tänk om det är du som är den store lögnaren och inte jag? För vi kan ju inte ha samma föräldrar fattar du väl din tjockhudade knähund!

Per Persa: (Tyst)

Jan Ersa: (Skriker rakt ut) Herre jävlar, jag tror inte att det är sant...

Per Persa: (Fortfarande tyst)

Jan Ersa: (Tyst)

Per Persa: (Mumlar) Fy faan! Fy faan! Jag säger då det, bröder fy faan!